

- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὄδ' εἰμὶ μοῦσαν ὅς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν
παρθένου κόρας αἰ- 1730
νιγμ' ἀσύνετον εὐρών.
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθρα
φυγάδα πατρίδος ἀπο γεγόμενον, 1735
ὦ πάτερ, θανεῖν που.
ποθρινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις
λιποῦσ' ἀπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα.
φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν 1740
εἰς πατρός γε συμφορὰς
εὐκλεᾶ με θήσει·
τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,
ὅς ἐκ δόμων νέκυς ἀθαπτος οἴχεται
μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν, 1745
σκότια γὰρ καλύψω.
- OI. πρὸς ἡλικας φάνηθι σάς.
- AN. ἄλις ὄδυρμάτων ἐμῶν.
- OI. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.
- AN. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν. 1750
- OI. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-
κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.
- AN. Καδμεΐαν ὦ
νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
Σεμέλας θίασον 1755
ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα; 1757

1729. οὐράνιον c οὐράνιόν τ' ceteri. 1740. OI. libri. schol.:
τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἀντιγόνης λέγουσι. φεῦ φεῦ C 1744. ἀθαπτος
οἴχεται νέκυς C 1745. καὶ θανεῖν C 1746. σκότια] Hermannus,
σχοτία libri. 1753. ἰωή bc ὦή vel ὦν C 1754. στολισταμένα C
1757. ἀχάριτον] Elmsleyus, ἀχάριστον libri.